

gerne kvittere for her og sige, at vi synes, det har været et godt forløb.

Hvad er det så, der specielt er godt ved indholdet af Amsterdamtraktaten?

Det Radikale Venstre siger ja til Amsterdamtraktaten. Vi mener, det er vigtigt, at vi giver det signal, at vi gerne vil have startet optagelsesforhandlingerne med de øst- og centraleuropæiske demokratier. Det er i det hele taget det vigtigste europæiske spørgsmål overhovedet for vores generation. Jeg ville nemlig skulle sige til nogle af mine børnebørn, at jeg ikke syntes, tiden var inde til at lukke de nye demokratier ind i samarbejdet, og at jeg ikke syntes, de var modne nok til det endnu, og at vi derfor hellere ville vente lidt med det resultat, at det måske gik helt galt i Europa i stedet for.

Der er visse ting, som jeg synes er forbedringer, og som man skal fremhæve ved Amsterdamtraktaten. Det er ikke store syvmileskridt, der er taget, men det er dog forbedringer, som vi kan tage med på plussiden i det europæiske samarbejde.

Det er nævnt flere gange før, men jeg vil også nævne det her, at afsnittet om de grundlæggende rettigheder – menneskerettigheder, demokrati og respekt for medlemslandenes nationale identitet – er vi fra radikal side meget glade for i modsætning til det, som hr. Frank Dahlgaard sagde. Vi mener, det er vigtigt, at et så omfattende samarbejde har nogle grundlæggende principper, som man højt og tydeligt skriver, at medlemslandene skal rette sig efter. Hvis de ikke gør det, kan de få suspenderet deres rettigheder i Unionen. Det er i virkeligheden en ganske stærk bestemmelse, som ikke har været der før.

Med hensyn til det retlige og det indre samarbejde, som vi jo har et forbehold for i medfør af det nationale kompromis fra 1992, må vi konstatere, at Danmark har fået opretholdt sin undtagelse. Vi har fået en særordning. Den er kompliceret, men det skal den altså også være, når vi skal være helt sikre på, at vi har bevaret og holdt det løfte, som vi gav den danske befolkning efter folkeafstemningen i 1993.

Vi skal have en særordning, hvis vi skal kunne holde det nationale kompromis, og det ønsker vi at gøre. Disse særordninger kan ikke ophæves igen, medmindre vi får en folkeafstemning, der pålægger os at gøre det, så disse komplicerede ordninger må vi leve med, og det finder vi nok også ud af.

Om Schengenaf-talen vil jeg blot sige, at den set i sammenhæng med EU har den pudsige konstruktion, at England og Irland, som er fulde medlemmer af EU, ikke ønsker at være medlem af Schengenaf-talen. Norge og Island, som ikke er medlemmer af EU, er medlemmer af Schengenaf-talen for at bevare den nordiske pasunion. Der er altså flere forskellige typer af konstruktioner af Schengenaf-talen og EU, som vi skal tage hensyn til, og derfor er det afsnit i traktaten selvfølgelig blevet temmelig kompliceret, men det skal nu ikke afskrække os. Vi skal nok få tingene til at fungere til alles tilfredshed; det er vi helt sikre på.

Afsnittet om beskæftigelse er af mange blevet berømmet, og af mange knyttes der meget store forventninger til det. Fra radikal side er vi mere moderate i vores forventninger. Vi mener, det er vigtigt at slå fast, at beskæftigelsespolitik er et nationalt anliggende, og uden en national indsats får man ikke forbedringer i beskæftigelsen noget sted i Unionen. Men det er selvfølgelig også vigtigt, at Unionens medlemslande indbyrdes er klar over, at de ikke kan skubbe arbejdsløsheden fra det ene land til det andet.

Det er uvenskabelige handlinger over for nabolande. Sådan noget gør man ikke, hvis man skal løfte i fælles flok, og derfor er det vigtigt, at der er nogle hovedprincipper for beskæftigelse i traktaten, der handler om, at EU-landene i fællesskab skal fremme et højt beskæftigelsesniveau – altså ikke noget med at skubbe beskæftigelsesproblemer fra det ene land og over til det andet. Det er almindelig god takt og tone, og det er godt, at det nu står i traktaten.

Med hensyn til miljøet er der sket nogle forbedringer set med radikale øjne. Dels er der et afsnit om, at vi skal have miljøet integreret i andre af Fællesskabets politikker, og dels skal vi også bygge forslagene og de vedtagne beslutninger på et højt beskyttelsesniveau. Det er vigtigt at slå fast, at beskyttelsesniveauet skal være højt. Miljøgarantien, der har været så omtalt, er en nødbremse, hvis det ikke lykkes at få et højt beskyttelsesniveau. Det vigtigste er dog at få det høje beskyttelsesniveau i alle Unionens lande, for det er det, som vil betyde en forbedring af livskvaliteten, af sundhedstilstanden og af naturens tilstand i hele området.

Princippet om åbenhed er også indskrevet i fortalen til traktaten. Det er en dansk kamp, som vi har kæmpet i efterhånden mange år, som vi bliver ved med at kæmpe, og som vi ikke vil opgive, før vi har fået lige så meget